

NENJA

pisma@primorski.eu

»Nismo vsi za Pahorjevo vnovično ignoriranje«

Dušan Jelinčič je zdaj manj hud. Da se še vedno trudi loščiti neustrezno predstavitev Borisa Pahorja v Nemčiji, utegne biti posledica nezadostne ekološke zavesti – papir je le treba narediti na industrijski način, to pa pušča znaten ogljični odtis – in nemara tudi njegove preoptimistične sodbe o lastnem poznavanju reči, o katerih piše. Miha Kovač je namreč po vesteh prispevka na spletnih straneh RTV Slovenija, ki mu nikoli ni sledil prikaz nasprotnih dejstev, ob prevzemu kuratorske vloge, tj. maja 2022, Borisa Pahorja umaknil s seznama frankfurtskih avtorjev. Torej je jasno, da je tržaški velikan besede prej bil na njem. Jelinčič bržčas nastajanja frankfurtskega programa le ni aktivno spremljal od vsega začetka. S tem v zvezi je pomembno vprašanje, kdo so zanj psi, ki

jih omenja, in kdo (avan)turisti v karavani. Mogoče pove vsaj to – če že molči o imenih svetovnih avtoritet, ki jih je omenjal decembra lani.

Morava priznati, da sva razočarana, ker nimava priložnosti izmenjati misli s ključnimi faktorji. Ministrica Asta Vrečko tu ne pride v poštev. Je, kot je dal vedeti Jelinčič, zgolj vsestranska pomagalka Mihi Kovaču. Kot taka ne more imeti dovolj široke slike. Kovač je pomembnejši. A v svojem zdaj že tradicionalnem nedeljskem intervjuju na RTV Slovenija je pred časom razkril, da je znan predvsem kot oče svoje hčerke Nike. Ta znamenita predsednica, direktorica, aktivistka in piska je gotovo bistvenejši usmerjevalec stvarnosti – meniva, da ima v neodvisni Sloveniji vsaj tolikšen vpliv, kot sta ga imeli Jovanka Broz v drugi in Mira Marković v tretji Jugoslaviji –, zato sodiva, da bi prišli stvarjem okoli Pahorja do dna le, če bi se oglasila ona.

Če bi v sedanji izmenjavi mnenj ne bilo novih elementov, ki zadevajo sijajnega tržaškega pričevalca, bi se od bralcev Primorskega dnevnika poslovila. V času, ko se v Ljubljani Pahorja izriva iz ustanov, ki so si same zadale nalogo, da ga predstavijo, se iskreno zahvaljujema tudi uredništvu časnika, ker je omogočilo, da sva z Adrijanom Pahorjem povedala resnico: nismo vsi v Sloveniji za njegovo vnovično ignoriranje! Pri tem sva uporabila ton, ki ga je izbral Jelinčič – pač v duhu Johanna Wolfganga von Goetheja, čigar pero je zapisalo: *Enako z enakim*. Le na raven psov se ne spuščava. Ljudje se razlikujemo v nivoju: duhovni prostor enih je zamejen s tlemi, drugih pa s plafonom.

Igor Grdina Ljubljana
Urška Perenič Postojna